Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2000–2001

27 468 Wijziging van de Algemene Ouderdomswet en de Algemene nabestaandenwet inzake de vrijwillige verzekering en wijziging van artikel X van de Invoeringswet nieuwe en gewijzigde arbeidsongeschiktheidsregelingen (Wet herziening vrijwillige verzekering AOW en ANW)

Nr. 7

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 15 november 2000

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

1

Artikel I wordt als volgt gewijzigd:

a. Het voorgestelde artikel 35 van de Algemene Ouderdomswet wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het derde lid, onderdeel e, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een komma, een zinsnede toegevoegd, luidende:
mits die uitkering of dat pensioen ten minste gelijk is aan 35% van het in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag bedoelde bedrag.

2. Aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Voor de toepassing van dit lid wordt onder de in het derde lid genoemde gewezen verzekerde mede verstaan de gewezen verzekerde, bedoeld in onderdeel e van dat lid, wiens recht op een uitkering als bedoeld in dat onderdeel uitsluitend als gevolg van het bereiken van de leeftijd van 65 jaar is geëindigd.

b. Aan het slot van het voorgestelde artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de Algemene Ouderdomswet wordt een zinsnede toegevoegd, luidende: , tenzij de gewezen verzekerde aannemelijk maakt dat dat hem niet in overwegende mate kan worden verweten.

2

Na artikel I wordt een artikel ingevoegd, luidende:

KST49518
ISSN 0921 - 7371
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2000

ARTIKEL IA. WIJZIGING HOOFDSTUK IX VAN DE ALGEMENE OUDERDOMSWET

De Algemene Ouderdomswet wordt als volgt gewijzigd:

A

De artikelen 62 tot en met 64, 66 en 69 vervallen.

B

Aan artikel 65 wordt een zin toegevoegd luidende: Het in de eerste zin bedoelde feit wordt beschouwd als een overtreding.

3

Artikel II wordt als volgt gewijzigd:

a. Het voorgestelde artikel 63a, derde lid, van de Algemene nabestaandenwet wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan onderdeel e wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een komma, een zinsnede toegevoegd, luidende: mits die uitkering of dat pensioen ten minste gelijk is aan 35% van het in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag bedoelde bedrag; of.

2. In onderdeel d vervalt «of». Na onderdeel e wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
f. de gewezen verzekerde wiens recht op een uitkering als bedoeld in onderdeel e uitsluitend als gevolg van het bereiken van de leeftijd van 65 jaar is geëindigd.

b. Aan het slot van het voorgestelde artikel 63c, eerste lid, onderdeel e, van de Algemene nabestaandenwet wordt een zinsnede toegevoegd, luidende: , tenzij de gewezen verzekerde aannemelijk maakt dat dat hem niet in overwegende mate kan worden verweten.

4

Na artikel V wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel VA. Verruiming grondslag Regeling aanwijzing ontwikkelingsorganisaties BEU en regeling van 6 juni 1989 (Stcrt. 121)

1. Na de inwerkingtreding van deze wet berust de Regeling aanwijzing ontwikkelingsorganisaties BEU mede op artikel 35, derde lid, onderdeel b, van de Algemene Ouderdomswet en artikel 63a, derde lid, onderdeel b, van de Algemene nabestaandenwet.
2. Na de inwerkingtreding van deze wet berust de regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1989, nr. SZ/SVV/89/3050, houdende aanwijzing van volkenrechtelijke organisaties in het buitenland (Stcrt. 121) mede op artikel 35, derde lid, onderdeel c, van de Algemene Ouderdomswet en artikel 63a, derde lid, onderdeel c, van de Algemene nabestaandenwet.

Toelichting

1.a.1 en 3.a.1

De voorgestelde artikelen 35, derde lid, onderdeel e, van de Algemene Ouderdomswet en 63a, derde lid, onderdeel e, van de Algemene nabestaandenwet beogen een regeling te treffen voor degenen die voorheen hun verplichte verzekering ontleenden aan artikel 26 van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1999, zij het alleen voor gewezen verzekerden van 50 jaar of ouder. In de tekst van die artikelen is evenwel een belangrijke voorwaarde niet opgenomen, die wel was opgenomen in artikel 26 van dat besluit, namelijk dat de uitkering ten minste 35% dient te bedragen van het wettelijk minimumloon. Die voorwaarde wordt hierbij alsnog opgenomen. De voorliggende toevoeging doet volledig recht aan de oorspronkelijke bedoeling van kabinet en kamer om uitsluitend postactieven van 50 jaar en ouder, die voldoen aan de verzekeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 26 van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1999, de mogelijk te bieden zich qua duur onbeperkt vrijwillig te verzekeren.

1.a.2 en 3.a.2

Met deze onderdelen wordt bereikt dat de gewezen verzekerde die uitsluitend wegens het bereiken van de leeftijd van 65 jaar een uitkering kwijtraakt als bedoeld in artikel 63a, derde lid, onderdeel e, van de Algemene nabestaandenwet zijn vrijwillige verzekering voor die wet niet zou kunnen voortzetten als gevolg van het overschrijden van de maximumtermijn van vijf jaar. Voorts wordt geregeld dat de partners van deze gewezen verzekerde, met betrekking tot hun vrijwillige verzekering voor de Algemene Ouderdomswet of de Algemene nabestaandenwet, als gevolg van de eindiging van dat recht op uitkering ineens gebonden zouden zijn aan die maximumtermijn.

1.b en 3.b

Voor een toelichting op dit onderdeel verwijs ik naar de nota naar aanleiding van het verslag. Het kabinet heeft naar aanleiding van een vraag daarover in het verslag alsmede naar aanleiding van een opmerking van de zijde van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) gemeend de oorspronkelijke tekst van artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de AOW en van artikel 63c, eerste lid, onderdeel e, van de ANW te moeten aanvullen. Was het oorspronkelijk de bedoeling om de vrijwillige verzekering zonder meer te beëindigen indien de door de SVB verlangde inlichtingen niet tijdig worden aangeleverd, nu zal deze sanctie niet plaats vinden indien de gewezen verzekerde aannemelijk maakt dat dat hem niet in overwegende mate kan worden verweten.

2

Bij de wet van 20 januari 2000 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en andere wetten met het oog op de opneming in het Wetboek van Strafrecht van eenvormige strafbepalingen inzake het verstrekken van onware gegevens en het nalaten te voldoen aan wettelijke verplichtingen om tijdig gegevens te verstrekken (concentratie strafbaarstelling fraudeleuze gedragingen) (Stb. 40) is verzuimd een aantal overbodige bepalingen in de Algemene Ouderdomswet te schrappen en artikel 65 van die wet aan te passen. Artikel IA voorziet daar alsnog in.

De voorgestelde artikelen 35, derde lid, onderdeel b, van de Algemene Ouderdomswet en artikel 63a, derde lid, onderdeel b, van de Algemene nabestaandenwet regelen dat de maximumtermijn voor de vrijwillige verzekering van vijf jaar niet van toepassing is op de gewezen verzekerde die is uitgezonden om werkzaamheden te verrichten voor door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in overeenstemming met de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking aan te wijzen organisaties voor ontwikkelingssamenwerking. Het gaat hier om een nadere uitwerking van het verrichten van werkzaamheden in het algemeen belang. In het kader van de Wet beperking export uitkeringen is al een dergelijke lijst opgesteld. Het ligt in de rede om in het kader van voornoemde artikelen bij die lijst aan te sluiten.

De voorgestelde artikelen 35, derde lid, onderdeel c, van de Algemene Ouderdomswet en artikel 63a, derde lid, onderdeel c, van de Algemene nabestaandenwet regelen dat de maximumtermijn voor de vrijwillige verzekering van vijf jaar niet van toepassing is op de gewezen verzekerde die is werkzaam is voor door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in overeenstemming met de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Minister van Binnenlandse Zaken aan te wijzen volkenrechtelijke organisaties. Nederlandse ambtenaren die buiten Nederland wonen, blijven in beginsel onder de bescherming van de (verplichte) volksverzekeringen vallen. Uitzondering hierop wordt gemaakt voor degenen op wie in het buitenland het eigen sociale zekerheidsstelsel van een met name genoemde volkenrechtelijke organisatie van toepassing is. Een opsomming van die organisaties is opgenomen in de regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1989, nr. SZ/SVV/89/3050, houdende aanwijzing van volkenrechtelijke organisaties in het buitenland (Stcrt. 121). Aangezien de werkzaamheden bij die organisaties in het algemeen belang kunnen worden geacht wordt bij deze voorgesteld die regeling ook te beschouwen als een aanwijzing van volkenrechtelijke organisaties als bedoeld in de artikelen 35, derde lid, onderdeel c, van de Algemene Ouderdomswet en artikel 63a, derde lid, onderdeel c, van de Algemene nabestaandenwet.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. F. Hoogervorst